

D E C I Z I E

cu privire la admiterea recursului declarat de avocatul Gherman Diomid în interesele lui Slivinschi Petru.

în cadrul demersului executorului judecătoresc Plitoc Serghei, cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru, prin care demersul a fost admis,

împotriva încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 22.07.2026,

Dosarul nr. 25r-116/2026
PIGD nr. 2-26085992-03-25r-12082026

Prima instanță: Judecătoria Soroca (sediul Central) (judecător Ghenadie Mîțu)

08 octombrie 2026, mun. Bălți
Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părţilor, cererea de recurs declarată de avocatul Gherman Diomid în interesele lui Slivinschi Petru

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Stanislav Grosu*, Preşedinte,*
Alina Țihonschi,
Mariana Sajin, *judecători*

A constatat următoarele:

La data de 07 iulie 2026 executorul judecătoresc Plitoc Serghei a depus în instanța de judecată demers cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Slivinschi Petru *****.

În motivarea demersului, executorului judecătoresc Plitoc Serghei a indicat că în scopul executării documentului executoriu nr. 2-1693/24 din 20.11.2024, emis de Judecătoria Soroca, debitorul Slivinschi Petru ***** necesită să achită în beneficiul creditorului Lupu Raisa datoria în sumă de 8517,5 euro și 7000 lei.

În urma aplicării măsurilor de asigurare s-a stabilit că, debitorul nu dispune de careva mijloace băneşti pe conturile bancare, nu dispune de careva bunuri mobile și imobile care ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei. Până în prezent debitorul nu a achitat datoria stabilită prin hotărârea instanței de judecată.

Executorul judecătoresc Plitoc Serghei a solicitat aplicarea interdicţiei de părăsire a țării pe termen de 6 luni, pentru debitorul Slivinschi Petru *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****.

Soluția primei instanțe:

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 22.07.2026, demersul executorului judecătoresc Plitoc Serghei privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru ***** a fost admis:

- ✓ S-a aplicat interdicția de a părăsi țara, în privința debitorului Slivinschi Petru *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, pe un termen de 6 luni;
- ✓ S-a obligat executorul judecătoresc Plitoc Serghei de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții;
- ✓ S-a adus la cunoştinţa executorului judecătoresc că, în cazul încetării procedurii de executare sau a restituirii documentului executoriu, precum şi în cazul în care va dispărea necesitatea aplicării interdicţiei de a părăsi ţara, el este obligat să înainteze instanţei judecătoreşti o cerere cu privire la revocarea interdicţiei de a părăsi ţara aplicată faţă de debitor.

Solicitarea recurentului:

La data de 05.08.2026, avocatul Gherman Diomid în interesele lui Slivinschi Petru a înaintat cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 16.06.2026, solicitând casare acesteia și emiterea unei decizii prin care demersul executorului judecătoresc să fie respins.

Potrivit art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

După cum a fost indicat mai sus, Slivinschi Petru a contestat încheierea primei instanțe din 22.07.2026, depunând recursul la 05.08.2026, astfel Colegiul atestă și constată că recursul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege, or încheierea contestată a fost expediată în adresa recurentului la data de 24.07.2026 (f.d. 28), fiind recepționată contra avizul nr. *****(f.d. 30), la data de 27.07.2026 contra semnătură.

Argumentele părţilor:

În motivarea cererii de recurs, Slivinschi Petru a invocat că, încheierea Judecătoriei Soroca din 22.07.2026 este ilegală, iar demersul executorului judecătoresc urma să fie respins ca neîntemeiat.

În acest sens, recurentul indică faptul că executorul judecătoresc, deținând procedura de executare nr. 050-3562/25, a înaintat demersul în temeiul art. 64 din Codul de executare, art. 120 din Constituția Republicii Moldova și art. 2 pct. 1 din Protocolul nr. 4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocând că debitorul se eschivează de la executarea hotărârii judecătorești și că părăsirea hotarelor Republicii Moldova ar face imposibilă sau dificilă executarea acesteia.

Executorul judecătoresc a solicitat, în temeiul art. 22 alin. (1) lit. w), x) și art. 64 din Codul de executare, aplicarea interdicției de a părăsi țara, pe un termen de 6 luni, în privința debitorului Slivinschi Petru.

Recurentul invocă prevederile art. 1 alin. (1) și (2) din Codul de executare, potrivit cărora procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare în modul stabilit de lege, iar executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu Codul de executare și cu alte acte normative.

În opinia recurentului, dat fiind faptul că procedura de executare implică, prin esența sa, o serie de acte de constrângere, respectarea principiului legalității prezintă o importanță deosebită. Acest principiu constituie garanția realizării sarcinilor și scopului procedurii de executare stabilite la art. 1 din Codul de executare și presupune respectarea tuturor celorlalte principii și norme prevăzute de Codul de executare și de alte acte normative incidente în domeniul executării silite.

Totodată, recurentul invocă prevederile art. 8 din Codul de executare, potrivit cărora cerințele executorului judecătoresc înaintate în modul stabilit de lege sunt obligatorii pentru autoritățile publice, persoanele juridice, persoanele cu funcție de răspundere și persoanele fizice, iar persoanele care nu execută aceste cerințe sau împiedică executarea lor poartă răspunderea prevăzută de lege.

De asemenea, acesta invocă art. 10 din Codul de executare, potrivit căruia executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri prin care creditorul își realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, drepturile recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu își îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită se efectuează prin orice formă prevăzută de lege, simultan sau succesiv, până la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu.

Recurentul menționează că, potrivit art. 16 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și celelalte acte ale instanței sunt obligatorii și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, acesta invocă prevederile art. 269 alin. (4) din Codul de procedură civilă, potrivit cărora încheierile privind procedura de executare se emit unipersonal, fără citarea participanților la proces, cu excepția cazurilor în care judecătorul apreciază necesară prezența acestora la ședința de judecată.

Referitor la circumstanțele concrete ale cauzei, recurentul susține că executorul judecătoresc Plitoc Serhei deține procedura de executare nr. 050-3562/25, intentată la cererea creditoarei Lupu Raisa, în temeiul documentului executoriu nr. 2-1693/24, emis de Judecătoria Soroca, privind încasarea de la Slivinschi Petru a sumei de 8517,5 euro și 7000 lei.

Acesta relevă că executorul judecătoresc a indicat în demersul său că a întreprins un șir de măsuri de executare, iar în urma acestora a constatat că debitorul nu își onorează obligațiile de plată conform documentului executoriu, nu dispune de bunuri, mijloace de transport sau surse financiare în conturile bancare care ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei și că părăsirea teritoriului Republicii Moldova de către debitor ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

În acest context, recurentul susține că executorul judecătoresc nu a indicat în demers niciun aspect referitor la achitarea de către debitor a unor sume bănești, deși acesta a anexat ordine de plată prin care au fost efectuate plăți către creditoarea Lupu Raisa, și anume: la 28.10.2025 –

suma de 3215 lei, la 17.12.2025 – suma de 3215 lei, la 27.01.2026 – suma de 1735 lei și la 13.03.2026 – suma de 3475 lei.

De asemenea, recurentul menționează că Slivinschi Petru a luat cunoștință de comunicarea executorului judecătoresc privind suspendarea operațiunilor la conturile bancare, conform încheierii nr. 1159 din 10.08.2025, iar ulterior sumele bănești au fost preluate de executor și transferate creditoarei.

În opinia recurentului, instanța de fond, prin Încheierea din 22.07.2026, nu a indicat faptul că debitorul a achitat anumite sume și că documentul executoriu a fost executat parțial, limitându-se la constatarea faptului că documentul executoriu nu ar fi fost executat și că neexecutarea unei hotărâri definitive ar constitui o încălcare a dreptului la un proces echitabil și o ingerință în drepturile garantate de art. 6 din Convenția europeană.

Recurentul consideră că executorul judecătoresc urma să anexeze la demers o încheiere referitoare la restanța neachitată și să indice în mod concret ce sume au fost achitate de debitor și la ce date, fapt care nu s-a realizat. În opinia sa, nici instanța de judecată nu a atras atenția asupra acestei omisiuni.

Recurentul mai indică faptul că, deși suma datorată creditoarei este una considerabilă, debitorul Slivinschi Petru nu este angajat în câmpul muncii pe teritoriul Republicii Moldova și nu dispune de un salariu stabil, întreținându-se din venituri ocazionale și plecând uneori peste hotarele Republicii Moldova pentru a munci și a-și asigura existența sa și a familiei sale, precum și pentru a achita datoria față de creditoare.

Acesta susține că efectuarea plăților prin intermediul rudelor sale este confirmată prin ordinele de plată anexate la recurs, inclusiv cele efectuate pentru procedura de executare nr. 050-3562/25, și anume: la 19.06.2025 – suma de 1920 lei, la 29.07.2025 – suma de 1921 lei și la 18.08.2025 – suma de 1943 lei.

În acest sens, recurentul consideră că aplicarea interdicției de a părăsi țara ar avea, în realitate, efectul contrar celui urmărit prin procedura de executare, întrucât debitorul nu ar mai avea posibilitatea de a pleca peste hotare pentru a munci și, respectiv, de a obține venituri din care să achite datoria față de creditoare. Acesta susține că plecarea peste hotare în scop de muncă reprezintă, pentru debitor, o modalitate de a obține venituri pentru achitarea într-un termen cât mai scurt a datoriei.

Totodată, recurentul susține că judecătorul a indicat în încheiere că a considerat motivate temeiurile care ar justifica imposibilitatea sau dificultatea executării hotărârii judecătorești în cazul plecării debitorului peste hotare, însă nu rezultă clar nici din demersul executorului judecătoresc și nici din încheiere care sunt temeiurile concrete care au fost constatate și care ar justifica o asemenea concluzie.

Recurentul mai susține că instanța urma să verifice modul în care executorul judecătoresc și-a exercitat atribuțiile, inclusiv acțiunile întreprinse de acesta din momentul preluării documentului executoriu nr. 2-1693/24 și al formării procedurii de executare nr. 050-3562/25.

În particular, acesta relevă că în materialele cauzei lipsesc avizele de recepție sau alte acte care să confirme în mod clar citarea debitorului de către executorul judecătoresc. Potrivit recurentului, unele comunicări s-ar fi returnat cu mențiunea poștală „plecat”, însă din materialele dosarului nu rezultă în mod clar care au fost acțiunile executorului în această perioadă, dacă debitorul era plecat din țară ori nu se prezenta și ce măsuri concrete au fost întreprinse în contextul în care în demers se invocă eschivarea acestuia de la executarea hotărârii judecătorești.

Recurentul susține că simplul fapt că, în urma măsurilor întreprinse de executorul judecătoresc, nu s-a stabilit existența unor bunuri imobile sau mobile înregistrate pe numele

debitorului pe teritoriul Republicii Moldova și că acesta nu este angajat în câmpul muncii nu demonstrează, prin sine însuși, că debitorul se eschivează intenționat de la executarea documentului executoriu.

Acesta invocă prevederile art. 22 lit. x) din Codul de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc este în drept să solicite instanței de judecată, la cererea creditorului, aplicarea față de debitor a interdicției de a părăsi țara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătorești.

În opinia recurentului, în speță, executorul judecătoresc nu a indicat motive concrete care să demonstreze că executarea documentului executoriu ar deveni imposibilă sau dificilă în cazul părăsirii teritoriului Republicii Moldova de către debitor, limitându-se la afirmația generală că executarea ar deveni imposibilă.

Dimpotrivă, recurentul consideră că plecarea debitorului peste hotare în scop de muncă ar putea contribui la achitarea mai rapidă a datoriei, întrucât pe teritoriul Republicii Moldova acesta nu are un loc de muncă și nu dispune de venituri stabile.

Recurentul susține că interdicția de a părăsi țara constituie o măsură de constrângere aplicată debitorului în cadrul procedurii de executare silită, care are ca efect limitarea libertății de circulație în afara țării și urmărește impunerea executării obligațiilor stabilite printr-un document executoriu.

În opinia acestuia, interdicția de a părăsi țara reprezintă o măsură excepțională, care poate fi aplicată de instanță doar în condițiile și conform procedurii prevăzute de lege, atunci când sunt întrunite circumstanțe concrete care demonstrează că prezența debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu.

Prin urmare, recurentul consideră că interdicția poate fi aplicată numai după întreprinderea și verificarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu și după stabilirea faptului că, în lipsa acesteia, executarea ar deveni imposibilă sau excesiv de dificilă.

În cauza examinată, recurentul susține că executorul judecătoresc nu a demonstrat că executarea documentului executoriu este imposibilă sau dificilă în lipsa debitorului și nici că au fost întreprinse toate măsurile permise de lege pentru stabilirea posibilității executării documentului executoriu fără aplicarea interdicției de a părăsi țara.

Astfel, acesta ajunge la concluzia că executorul judecătoresc nu a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a stabili imposibilitatea executării documentului executoriu în lipsa debitorului și nu a elucidat în mod complet informația relevantă rezultată din măsurile de asigurare a executării documentului executoriu. În aceste condiții, recurentul consideră că aplicarea în privința lui Slivinschi Petru a interdicției de a părăsi țara este prematură.

Totodată, recurentul invocă faptul că aplicarea interdicției de a părăsi țara constituie o ingerință a statului în exercitarea dreptului la libera circulație, garantat de Constituția Republicii Moldova și de instrumentele internaționale în materia drepturilor omului, iar în circumstanțele speței o asemenea ingerință nu ar corespunde principiului proporționalității, nefiind justificată în mod obiectiv prin probe pertinente și concludente.

Acesta menționează că interdicția de a părăsi țara nu poate fi aplicată în mod abstract, ci numai în ultimă instanță, atunci când prin probe admisibile și pertinente se confirmă imposibilitatea sau dificultatea reală a executării documentului executoriu în lipsa debitorului.

Recurentul invocă, în acest sens, prevederile art. 27 din Constituția Republicii Moldova, potrivit cărora dreptul la libera circulație este garantat, inclusiv dreptul cetățeanului de a ieși din țară și de a reveni în țară.

De asemenea, acesta invocă protecția dreptului la libera circulație prevăzută de art. 2 din Protocolul nr. 4 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 12 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și art. 13 alin. (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului.

Recurentul subliniază că dreptul la libera circulație nu este unul absolut, însă orice restrângere a acestuia trebuie să respecte condițiile prevăzute de lege și să fie justificată printr-un scop legitim și prin necesitatea și proporționalitatea măsurii aplicate.

În acest context, acesta invocă art. 2 alin. (3) din Protocolul nr. 4 la Convenție, potrivit căruia exercitarea dreptului la libera circulație nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, fiind prevăzute de lege, constituie măsuri necesare într-o societate democratică pentru realizarea scopurilor legitime prevăzute de această normă.

Recurentul face trimitere și la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, menționând că interdicția de a părăsi țara prevăzută de art. 64 din Codul de executare constituie o măsură excepțională, destinată asigurării executării documentului executoriu și care poate fi instituită după întreprinderea măsurilor prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul de executare.

Acesta relevă că măsurile respective urmăresc asigurarea executării documentului executoriu și pot afecta direct sau indirect patrimoniul debitorului, din contul căruia urmează a fi percepută datoria.

Totodată, recurentul invocă cauza Reiner c. Bulgariei, nr. 46343/99, hotărârea din 23 mai 2006, în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a examinat problema restricției dreptului de a părăsi țara în contextul unei datorii neachitate și a reținut relevanța principiului proporționalității, inclusiv necesitatea ca restricția să urmărească efectiv scopul perceperii datoriei și ca plecarea debitorului să fie de natură să compromită șansele de recuperare a acesteia.

În consecință, recurentul consideră că, în circumstanțele concrete ale cauzei, nu au fost prezentate probe suficiente care să demonstreze că plecarea lui Slivinschi Petru peste hotare ar compromite executarea documentului executoriu, cu atât mai mult cu cât acesta efectuează plăți în contul datoriei și pleacă peste hotare în scopul obținerii veniturilor necesare pentru achitarea acesteia.

Prin urmare, recurentul ajunge la concluzia că demersul executorului judecătoresc privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru nu își găsește suportul de fapt și de drept, motiv pentru care consideră că acesta urma să fie respins.

La data de 29.09.2026, prin intermediul Direcției de Evidență și Documentare Procesuală a Curții de Apel Nord, executorul judecătoresc Plitoc Serghei a depus referință prin care a susținut respingerea cererii de recurs și menținerea încheierii Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 22.07.2026.

În susținerea poziției menționate, executorul judecătoresc a invocat că la data de 02.06.2025, la biroul său a parvenit spre executare documentul executoriu nr. 2-1693/24 din 20.11.2024, emis de Judecătoria Soroca, privind încasarea de la Slivinschi Petru, în beneficiul Lupu Raisa, a datoriei în sumă de 8 517,50 euro și 7 000,00 lei.

Acesta menționează că, la aceeași dată, a fost emisă Încheierea privind intentarea procedurii de executare nr. 050-3562/2025, care a fost expediată debitorului prin scrisoare recomandată cu aviz de recepție și recepționată la data de 04.06.2025.

Executorul judecătoresc indică faptul că, în termenul acordat pentru executarea benevolă a obligației, debitorul nu a achitat datoria. În urma măsurilor de executare silită întreprinse, s-a stabilit că Slivinschi Petru nu dispune de bunuri mobile sau imobile care ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei.

Totodată, acesta relevă că, la data de 02.09.2025, Slivinschi Petru a luat personal cunoștință de procedura de executare a datoriei față de Lupu Raisa și a solicitat ridicarea mijloacelor bănești din contul deschis la BC „Victoriabank” SA, concomitent obligându-se să efectueze plăți suplimentare în sume mai mari.

Executorul judecătoresc menționează că, ulterior, periodic au fost efectuate ordine INCASO, prin intermediul cărora au fost ridicate din contul lui Slivinschi Petru sume de câte 2000 lei, actele respective fiind anexate la demersul executorului judecătoresc din 03.07.2026.

Acesta mai arată că creditorul urmăritor, prin cererea din 30.06.2026, a solicitat aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru, întrucât nu este de acord cu modalitatea de achitare a datoriei.

În acest context, executorul judecătoresc face trimitere la prevederile art. 90 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora consecutivitatea urmăririi bunurilor debitorului poate fi stabilită de comun acord al părților în procedura de executare, ținându-se cont de prioritatea intereselor creditorului.

Executorul judecătoresc atrage atenția instanței asupra faptului că, în cererea de recurs, debitorul susține că aplicarea interdicției de a părăsi țara l-ar împiedica să plece la muncă peste hotare și, eventual, să obțină venituri mai mari în vederea achitării datoriei.

În opinia executorului judecătoresc, însă, această susținere nu este confirmată de evoluția concretă a procedurii de executare. Astfel, de la data intentării procedurii de executare și până în prezent, pe o perioadă de aproximativ un an, debitorul nu a efectuat plăți suplimentare în vederea stingerii datoriei.

Acesta consideră că susținerea debitorului potrivit căreia, în cazul în care i s-ar permite să părăsească teritoriul Republicii Moldova, ar putea obține venituri mai mari și, astfel, ar achita mai rapid datoria are un caracter ipotetic și eventual.

Executorul judecătoresc subliniază că debitorul nu a prezentat probe obiective și verificabile privind existența unui loc concret de muncă peste hotare, a unui contract individual de muncă, a unor venituri garantate sau a unui mecanism cert prin care veniturile obținute peste hotare ar urma să fie direcționate spre executarea obligației stabilite prin documentul executoriu.

În aceste condiții, executorul judecătoresc consideră că o eventualitate negarantată și nedovedită nu poate prevala asupra necesității actuale de a asigura executarea efectivă a unei obligații certe și neachitate.

Totodată, acesta invocă prevederile art. 10 alin. (1) din Codul de executare, potrivit cărora executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri prevăzute de lege prin care creditorul își realizează, prin intermediul executorului judecătoresc și cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile recunoscute printr-un document executoriu, în cazul în care debitorul nu își îndeplinește benevol obligațiile.

Executorul judecătoresc susține că, prin cererea creditorului Lupu Raisa privind aplicarea interdicției de a părăsi țara, s-a urmărit asigurarea executării documentului executoriu nr. 2-163/24 din 20.11.2024, emis de Judecătoria Soroca, privind încasarea de la Slivinschi Petru în beneficiul Lupu Raisa a datoriei în sumă de 8 517,50 euro și 7 000,00 lei, într-un termen rezonabil.

Acesta menționează că, în condițiile în care debitorul achită câte 2 000,00 lei lunar, stingerea datoriei ar avea loc într-o perioadă îndelungată, de aproximativ opt ani, fără a lua în calcul dobânda de întârziere, a cărei încasare a fost solicitată de creditor la data de 16.10.2025.

În opinia executorului judecătoresc, aplicarea interdicției de a părăsi țara nu urmărește sancționarea debitorului, ci are drept scop protejarea efectivității executării și a dreptului creditorului de a obține realizarea obligației stabilite prin documentul executoriu.

Totodată, acesta consideră că plecarea debitorului peste hotarele Republicii Moldova, în lipsa unei garanții concrete privind continuitatea și accelerarea executării obligației, este de natură să creeze dificultăți suplimentare pentru realizarea efectivă a procedurii de executare.

Aprecierea instanței de recurs:

Potrivit prevederilor art.163 alin.(1) Cod de Executare, reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art. 119 din Codul de procedură civilă nr. 225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.

Conform prevederilor art. 163 alin. (4) Cod de Executare, încheierea instanței de fond poate fi atacată cu recurs, care se judecă în termenul prevăzut la alin. (1).

Studiind temeiurile recursului, examinând înscrisurile, Colegiul civil consideră că recursul urmează a fi admis din următoarele motive.

Conform art. 427 alin. (1) lit. „c" Cod de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Materialele cauzei atestă că, la executorul judecătoresc Plitoc Serghei spre executare silită se află documentul executoriu nr. 2-1693/24 din 20.11.2024, emis de Judecătoria Soroca, prin care debitorul Slivinschi Petru ***** necesită să achită în beneficiul creditorului Lupu Raisa datoria în sumă de 8517,5 euro și 7000 lei, fapt confirmat prin copia titlului executoriu și încheierii nr. 050-3562/2025 din 02.06.2025 anexate la materialele cauzei (f.d. 2; 4).

Prin încheierea nr. 050-3562.2025 din 02.06.2025, s-au obligat băncile comerciale din Republica Moldova să aplice interdicții pe mijloacele financiare ale debitorului Slivinschi Petru în limita sumei de 8 517,50 euro și 7 000,00 lei (f.d. 5).

Prin încheierea nr. 050-3562.2025 din 02.06.2025, s-au aplicat interdicții pe bunurile imobile, precum și pe mijloacele bănești ale debitorului Slivinschi Petru în limita sumei de 8 517,50 euro și 7 000,00 lei (f.d. 7).

La data de 16.10.2025, de la creditorul Lupu Raisa a parvenit o cerere în adresa executorului judecătoresc Plitoc Serghei privind calcularea dobânzii de întârziere aferent sumei datorate de 8 517,50 euro și 7 000,00 lei, urmând a fi încasate din contul debitorului Slivinschi Petru (f.d. 10).

Potrivit ordinelor de plată nr. 4177 din 28.10.2025, se atestă că debitorul Slivinschi Petru a efectuat achitarea sumei în mărime de 3 215,00 lei în contul stingerii datoriei, totodată potrivit ordinului de plată nr. 5007 din 17 decembrie, s-a efectuat plata în mărime de 3 215,00 lei în contul stingerii datoriei (f.d. 11; 12).

Potrivit extrasului din registrul bunurilor imobile, se atestă că Slivinschi Petru deține în proprietate ½ cotă parte din bunul imobil situat în r-nul *****, nr. cadastral *****(f.d. 13).

Totodată, potrivit ordinelor de plată nr. 327 din 27 ianuarie 2026 și 1138 din 13 martie 2026, se atestă că Slivinschi Petru a achitat în contul stingerii datoriei, sumele de 1 735,00 lei și 3 475,00 lei (f.d. 14; 15).

Potrivit contului personal a debitorului Slivinschi Petru deținut la BC „Victoriabank” SA, se atestă că acesta deține o sumă în mărime de 4 089,84 lei (f.d. 16).

Potrivit cererii creditorului Lupu Raisa din 30.06.2026, aceasta solicită executorului judecătoresc Plitoc Serghei aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru (f.d. 17).

Conform informației din SIC „Acces Web” eliberată la data de 03.07.2026, se atestă că Slivinschi Petru deține în proprietate patru bunuri mobile, Mercedes 312 D, nr. înm. *****; Mercedes Sprinter 208 CDI, nr. înm. *****; Mercedes Sprinter 313CDI, nr. înm. *****și Ford Tranzit, nr. înm. *****(f.d. 19).

La data de 07 iulie 2026 executorul judecătoresc Plitoc Serghei a depus în instanța de judecată demers cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara față de debitorul Slivinschi Petru *****, solicitând aplicarea interdicţiei de părăsire a țării pe termen de 6 luni, pentru debitorul Slivinschi Petru *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****.

Prin Încheierea Judecătoriei Soroca (sediul Central) din 22.07.2026, demersul executorului judecătoresc Plitoc Serghei privind aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru ***** a fost admis. S-a aplicat interdicția de a părăsi țara, în privința debitorului Slivinschi Petru *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în mun. *****, pe un termen de 6 luni. S-a obligat executorul judecătoresc Plitoc Serghei de a efectua periodic un control privind necesitatea menținerii acestei interdicții. S-a adus la cunoştinţa executorului judecătoresc că, în cazul încetării procedurii de executare sau a restituirii documentului executoriu, precum şi în cazul în care va dispărea necesitatea aplicării interdicţiei de a părăsi ţara, el este obligat să înainteze instanţei judecătoreşti o cerere cu privire la revocarea interdicţiei de a părăsi ţara aplicată faţă de debitor.

Pentru a dispune astfel, instanța de fond a reținut că din materialele prezentate se constată că debitorul nu dipune de careva mijloace băneşti pe conturile bancare, nu dispune de bunuri imobile și mobile.

Totodată, s-a reținut faptul că creditorul dispune de o hotărâre judecătorească de încasare a unei datorii, rămasă definitivă şi neexecutată pe parcursul unei perioade îndelungate. Astfel, judecătorul consideră că la caz s-au motivat temeiurile care ar justifica imposibilitatea sau dificultatea executării hotărârii judecătoreşti în cazul plecării debitorului peste hotare.

Colegiul Civil al Curții de Apel Nord consideră eronată soluția instanței de fond, fiind emisă cu aplicarea aprecierea incorectă a tuturor circumstanțelor cauzei, fapt ce impune casarea actului judecătoresc.

Potrivit art.1 alin. (1) Cod de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

Conform art.2 Cod de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

Articolul 22 alin.1 lit.x) din Codul de executare prevede că executorul judecătoresc este în drept: să solicite instanţei judecătoreşti, la cererea creditorului, aplicarea faţă de debitor a interdicţiei de a părăsi ţara în cazul în care plecarea acestuia ar face imposibilă sau dificilă executarea hotărârii judecătoreşti.

Iar potrivit art.64 Cod de executare, (1) Interdicţia de a părăsi ţara în cel mult 6 luni se aplică de către judecător, la demersul executorului judecătoresc, doar atunci când prezenţa debitorului este necesară pentru executarea eficientă a documentului executoriu şi doar după luarea măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, cu obligarea executorului

judecătoresc de a efectua periodic un control privind necesitatea menţinerii acestei interdicţii. Încheierea instanţei de judecată se execută imediat, însă poate fi atacată cu recurs. Demersul executorului judecătoresc privind interdicţia de a părăsi ţara se examinează pe baza materialelor anexate la demers, fără participarea părţilor. Instanţa care examinează demersul poate dispune citarea participanţilor la proces şi a executorului judecătoresc pentru a se pronunţa cu privire la temeiurile invocate în demers.(11) Încheierea instanţei de judecată prin care se dispune aplicarea interdicţiei de a părăsi ţara se trimite spre executare Poliţiei de Frontieră din subordinea Ministerului Afacerilor Interne.

Potrivit art.27 din Constituţie, dreptul la libera circulaţie în ţară este garantat. Oricărui cetăţean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-şi stabili domiciliul sau reşedinţa în orice localitate din ţară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în ţară.

În virtutea prevederilor coroborate ale art.19 şi art.27 din Constituţie, tuturor cetăţenilor, cetăţenilor străini, apatrizilor, refugiaţilor şi beneficiarilor de protecţie umanitară le este garantat dreptul la libera circulaţie în interiorul statului şi de a ieşi din ţară.

Dreptul la libera circulaţie este protejat, de asemenea, de art.2 din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, art.12 din Pactul internaţional cu privire la drepturile civile şi politice, art.13 alin.2 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

Dreptul persoanei la libera circulaţie, protejat de prevederile art.27 din Constituţia Republicii Moldova şi de instrumentele internaţionale, nu face parte din categoria drepturilor absolute, a căror restrângere se exclude.

Acest drept poate fi restrâns, exercitarea lui impunând respectarea condiţiilor prevăzute de lege.

Corespunzător, potrivit art.54 din Constituţie, exerciţiul drepturilor şi libertăţilor nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internaţional şi sînt necesare în interesele securităţii naţionale, integrităţii teritoriale, bunăstării economice a ţării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă şi infracţiunilor, protejării drepturilor, libertăţilor şi demnităţii altor persoane, împiedicării divulgării informaţiilor confidenţiale sau garantării autorităţii şi imparţialităţii justiţiei.

Mai mult, art.2 alin.(3) din Protocolul nr.4 la Convenţia europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale prevede că exercitarea dreptului la libera circulaţie nu poate face obiectul altor restrângeri decât al celor care, prevăzute de lege, constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru securitatea naţională, siguranţa publică, menţinerea ordinii publice, prevenirea faptelor penale, protecţia sănătăţii sau a moralei, ori pentru protejarea drepturilor şi libertăţilor altora.

Astfel, interdicţia de a părăsi ţara, stipulată de art.64 din Codul de executare, este o măsură excepţională, fiind instituită pentru asigurarea executării documentului executoriu. Aceasta se aplică doar după ce au fost efectuate măsurile prevăzute de art.63 alin.(1) din Codul de executare. După conţinutul lor, aceste măsuri, având scopul de a asigura executarea documentului executoriu, reprezintă un spectru de interdicţii, ce grevează direct sau indirect patrimoniul debitorului, din care urmează a fi percepută datoria.

Conform jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, în contextul unor litigii având ca subiect ingerinţa în dreptul de a părăsi ţara, măsura de restricţionare a trecerii frontierei de stat a unei persoane debitoare ar putea fi dispusă în cazul în care este necesară protejarea drepturilor altor persoane, şi anume protejarea drepturilor şi intereselor legitime ale creditorilor ce dispun de

un titlu executoriu. În speţa Reiner c. Bulgariei (nr. 46343/99 din 23 mai 2006) Curtea Europeană a estimat că „...din principiul proporţionalităţii reiese că restricţia privind dreptul de a părăsi ţara sa din cauza unei datorii neachitate nu poate fi justificată decât în măsura în care urmăreşte un scop, perceperea datoriei, iar faptul că debitorul părăseşte ţara ar putea compromite şansele de a percepe suma în cauză".

La caz, Colegiul Civil relevă că cererea privind aplicarea interdicției de a părăsi țara înaintată de executorul judecătoresc Plitoc Serghei în privința debitorului Slivinschi Petru este neîntemeiată și urmează a fi respinsă, or, la caz nu au fost prezentate probe care să demonstreze faptul că, a întreprins toate măsurile posibile pentru asigurarea executării şi nu a fost demonstrat că o eventuală plecare a debitorului peste hotarele Republicii Moldova ar face imposibilă executarea, or sarcina probațiunii acestei circumstanțe, îi este atribuită primului de lege.

În acest sens, pentru aplicarea măsurii prevăzute de art. 64 din Codul de executare, executorul judecătoresc trebuie să prezinte instanței date și probe concrete care să permită constatarea existenței unei legături între eventuala plecare a debitorului peste hotarele Republicii Moldova și dificultatea sau imposibilitatea executării documentului executoriu, precum și să justifice necesitatea prezenței debitorului pe teritoriul țării pentru executarea eficientă a acestuia.

Simplul fapt al existenței unei datorii neachitate și al neexecutării integrale a documentului executoriu nu este suficient pentru aplicarea interdicției.

Executorul judecătoresc nu a prezentat date suficiente care să confirme întrunirea condiţiilor stabilite la art. 64 din Codul de executare, în vederea aplicării interdicţiei de a părăsi ţara în privinţa debitorului.

Deşi executorul judecătoresc a întreprins un şir de acţiuni în cadrul procedurii de executare a documentului executoriu, ultimul nu a probat oportunitatea aplicării interdicţiei de a părăsi ţara în privinţa debitorului Slivinschi Petru, şi nici nu a explicat cum aplicarea restricţiei corelează cu finalitatea scopului urmărit.

De altfel, Colegiul Civil menționează că debitorul, având oportunitatea de a activa peste hotarele țării, acestuia incorect i s-a stabilit interdicției de a părăsi țara, or în acest caz povara îndeplinirii documentului executoriu de către debitor este evidentă, or acest este liber să-și aleagă locul și țara în care urmează să muncească, iar reaua-credință a debitorului privind eschivarea de la executarea documentului executoriu nu a fost demonstrată de către executorul judecătoresc Plitoc Serghei în niciun mod.

În acest caz, admiterea demersului privind aplicarea interdicției de a părăsi țara reprezintă o sancțiune prematură și mult prea drastică având la baza circumstanțele specifice cauzei ce se examinează, având în vedere că debitorul efectuează periodic plăți în vederea stingerii datoriei sale.

Având în vedere cele menționate, Colegiul reiterează că, în prezenta cauză, nu sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea în privința debitorului a interdicției de a părăsi țara, or, la înaintarea demersului, executorului judecătoresc îi revenea obligația de a prezenta probe pertinente și concludente care să demonstreze epuizarea tuturor măsurilor de asigurare a executării documentului executoriu, susceptibile de a fi aplicate în vederea realizării dreptului creditorului.

Or, probele administrate în cauză denotă contrariul, întrucât debitorul efectuează plăți periodice în vederea stingerii datoriei, deși cuantumul și modalitatea de executare a obligației rezultă din documentul executoriu emis de Judecătoria Soroca (sediul Central).

Mai mult, Colegiul constată că Slivinschi Petru deține în proprietate bunuri imobile și mobile susceptibile de a fi urmărite în cadrul procedurii de executare. În aceste circumstanțe, executorul

judecătoresc dispune de posibilitatea de a întreprinde măsurile de executare prevăzute de lege, inclusiv urmărirea și valorificarea bunurilor respective, în vederea recuperării și stingerii datoriei stabilite prin documentul executoriu.

Totodată, Colegiul judiciar face referire la Jurisprudenţa constantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului prevede că, discrepanța între interesul general şi drepturile individului trebuie examinată în lumina principiilor generale enunţate de Convenţie, prin care se cere ca să fie respectat un echilibru echitabil dintre necesităţile intereselor generale ale societăţii care sunt servite prin măsura în cauză şi drepturile fundamentale ale individului care sunt afectate prin acea măsură.

Astfel, fără a fi întreprinse toate acţiunile posibile de către executorul judecătoresc şi cu anexarea la demers a rezultatelor acţiunilor întreprinse, instanţa de fond nu putea să determine dacă se respectă un echilibru echitabil, or, balanţa necesară nu va fi respectată dacă individul vizat a fost obligat să suporte „o sarcină individuală şi excesivă”, impunând o sarcină disproporţionată pe seama debitorului care are de achitat o sumă bănească vizavi de dreptul său la libera circulaţie.

Cu toate cele expuse, Colegiul conchide referitor la lipsa motivelor de fapt și a temeiului legal pentru a aplica interdicția de părăsire a țării în privința debitorului în speță de față, or aplicarea interdicției de a părăsi țara este o măsură excepțională şi la aplicarea acesteia instanța trebuie să țină cont nu numai de interesele creditorului, dar și de drepturile debitorului.

Orice limitare a dreptului persoanei la libera circulație, inclusiv şi prin interdicția de a părăsi țara, trebuie să corespundă anumitor exigențe de ordin material şi procedural, care să garanteze proporționalitatea acesteia cu scopul urmărit, deoarece contravine principiului stabilit de art. 27 din Constituție, care indică că oricărui cetățean al Republicii Moldova îi este asigurat dreptul de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, de a ieşi, de a emigra şi de a reveni în țară.

În acest context, Colegiul menționează că aplicarea interdicției de a părăsi țara nu trebuie înțeleasă şi aplicată ca o sancțiune pentru neexecutarea documentului executoriu, dar exclusiv ca un procedeu care ar împiedica debitorul să se eschiveze de la executare prin părăsirea țării.

În condițiile în care, potrivit materialelor cauzei, debitorul deține bunuri mobile și o cotă-parte dintr-un bun imobil, susceptibile, cel puțin în principiu, de urmărire silită, executorul judecătoresc nu a demonstrat din ce considerente părăsirea teritoriului Republicii Moldova ar face imposibilă sau dificilă executarea, în condițiile în care realizarea dreptului creditorului poate fi urmărită prin valorificarea bunurilor debitorului, în condițiile legii.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că, cererea de recurs depusă de Slivinschi Petru este întemeiată, Colegiul civil ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa încheierea primei instanțe, cu pronunţarea unei noi decizii prin care cererea privind aplicarea interdicției de a părăsi țară înaintată de către executorul judecătoresc Plitoc Serghei urmează a fi respinsă.

Efectuând controlul judiciar al Încheierii din 22 iulie 2026 a judecătoriei Soroca (sediul Central), Completul de judecată al Curţii de Apel Nord constată că instanţa de fond nu a elucidat toate circumstanțele importante pentru soluționarea justă a cauzei și, în consecință, a emis o soluție nemotivată, nemotivându-și suficient soluția.

Reieșind din cele expuse, în temeiul art.427 lit. „c”, 428 CPC al RM, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Nord,-

Decide:

Recursul declarat de avocatul Gherman Diomid în interesele lui Slivinschi Petru se admite.

Încheierea judecătoriei Soroca (sediul Central) din 22.07.2026, în cadrul executorului judecătoresc Plitoc Serghei, cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru, se casează integral cu emiterea unei soluții după cum urmează:

Demersul executorului judecătoresc Plitoc Serghei, cu privire la aplicarea interdicției de a părăsi țara în privința debitorului Slivinschi Petru, se respinge.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului
Judecător Stanislav Grosu

Judecătorii Alina Țihonschi Mariana Sajin